

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010089
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7621010089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovéj a JUDr. Miroslava Baňackého v trestnej veci proti obžalovanému U. F. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/3/2021 zo dňa 18. 5. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 6. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému U. F., nar. XX. 5. XXXX v L., trvale
bytom X. A. Q., O.
XXXX/XX

u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere

350 (tristopäťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. ukladá aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 8 (osem) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/3/2021 zo dňa 18. 5. 2021 uznal obžalovaného U. F. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 07. decembra 2019, v čase okolo 21:18 hod., v obci Harichovce, okres Spišská Nová Ves, po ceste II/533 v smere od mesta Levoča, po predchádzajúcom požití psychotropných látok, viedol nákladné

motorové vozidlo značky Renault Trafic, evidenčného čísla BL XXXJJ, čo bolo zistené pri policajnej akcii, v rámci ktorej bol na ulici Levočskej pred rodinným domom č. 1XX/X, zastavený a kontrolovaný a následným toxikologickým vyšetrením odobratej krvi a moču v čase o 04:54 hod. do 05:05 hod. dňa 08.12.2019, mu bola v krvi zistená hodnota konfirmácia metamfetamínu (pervitínu) v hodnote 143,31 ng/ml a jeho metabolitu amfetamínu v hodnote 9,33 ng/ml, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria mal v čase jazdy toxické koncentrácie metamfetamínu a amfetamínu v organizme vylučujúce spôsobilosť vedenia vozidla.

Súd mu za to uložil podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. I/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 350,- €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. I/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu do tej časti, ktorou súd samostatným výrokom uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov. Uviedol, že odvolanie nepodáva voči výroku o vine, voči výroku o uložení peňažného trestu vo výške 350,- € a voči výroku o náhradnom treste odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Tieto obžalovaný v celom rozsahu rešpektuje. Trest zákazu činnosti súd uložil s odôvodnením, že vychádzal z ustanovení § 31 a 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona, čím chce zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a iných odradil od páchania trestných činov, zároveň vyjadril morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Uvedomuje si protiprávnosť svojho konania, spáchanie skutku priznal a úprimne oľutoval. U obžalovaného išlo o prvý a jediný skutok, kedy viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, pričom sám si je veľmi dobre vedomý nebezpečnosti tohto konania, pričom je rád, že sám svojím protiprávnym konaním nespôsobil akýkoľvek závažnejší následok. Uložený trest zákazu činnosti tak nespĺní uvažovanú funkciu v tom, že by jeho cieľom malo byť ochrániť spoločnosť pred páchatelom a morálne ho odsúdiť spoločnosťou. Samotný zákaz činnosti nie je spôsobilý ochrániť spoločnosť pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, keďže len samotná skutočnosť, že vedenie motorových vozidiel obžalovaným by bolo porušením uloženého trestu zákazu činnosti ešte neznamena, že by spoločnosť bola uložením tohto trestu chránená. Naopak, ochranu spoločnosti je možné v danej veci efektívne zabezpečiť uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, v dôsledku ktorého by bol odsúdený pod kontrolou odborníka, ktorý jednoznačne vie nastaviť parametre ochranného liečenia tak, aby mal odsúdeného pod kontrolou. Uvedené platí o to viac, že obžalovaný požíval návykovú látku, ktorá zanecháva v tele dlhšie trvajúcu stopu, teda lekár môže mať pod kontrolou to, či skutočne abstínuje, a teda či je alebo nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Súd pri ukladaní trestu podľa jeho názoru vôbec nezohľadnil zásadu ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona. V danom prípade obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí, jeho manželka je toho času na rodičovskej dovolenke a teda bremeno zabezpečenia výživy maloletých detí a manželky je najmä na ňom. Uložením trestu zákazu činnosti, keďže vodičské oprávnenie nevyhnutne potrebuje pre výkon svojho povolania, by tak značne zasiahlo jeho najbližšiu rodinu, najmä maloleté deti. Je jasné, že to mal byť v prvom rade obžalovaný, kto mal myslieť na výživu svojej rodiny ešte predtým, než daný skutok spáchal. Vzhľadom však na to, že obžalovaný spáchal „menej závažný prečin“, ako to ustálil aj prvostupňový súd, javí sa ako neprimerané, aby za spáchanie takéhoto skutku bola po relatívne dlhý čas (18 mesiacov) zasiahnutá najmä rodina obžalovaného výpadkom jeho príjmu. Uložený peňažný trest, ktorý obžalovaný akceptuje, je dostatočnou sankciou na to, aby ho uložený trest zasiahol, a to najmä po finančnej stránke. Súd pri ukladaní trestu podľa jeho názoru dal prednosť zabezpečeniu individuálnej prevencie a naplnil prvok generálnej prevencie pred zásadou, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V danom prípade však vplyv na osoby odkázané výživou na osobu páchatela bude zásadný, pričom toto obmedzenie bude trvať nie iba krátky čas.

Preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý výrok o uložení trestu zákazu činnosti a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. mája 2021 v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, na základe čoho následne okresný súd procesným postupom podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Tak na podklade vyhlásenia o vine obžalovaného, ako aj dôkazov vyplývajúcich z prípravného konania, nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný U. F. naplnil tak po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z vykonaného dokazovania, podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria mal v čase jazdy toxické koncentrácie metamfetamínu a amfetamínu v organizme vylučujúcu spôsobilosť vedenia motorového vozidla.

Z predloženého spisového materiálu, konkrétne z odôvodnenia podaného odvolania je zrejmé, že obžalovaný napadol rozsudok vo výroku o treste, konkrétne vo výroku o treste zákazu činnosti.

Po preskúmaní dokazovania vykonaného okresným súdom vo vzťahu k výroku o treste krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a pri rozhodovaní vychádzal z podmienok ukladania účelu trestu, ktoré sú vyjadrené v ustanoveniach § 31 a § 34 ods. 1 a nasl. Tr. por.

Okresný súd neopomenul vyhodnotiť v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti priznal a úprimne ju oľutoval, čo následne okresný súd viedlo k zákonnému postupu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. tak pri ukladaní peňažného trestu podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., ako aj trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. V zmysle okresným súdom vykonaného dokazovania a na podklade jeho záveru krajský súd, rovnako ako okresný súd, uložil obžalovanému peňažný trestný vo výške 350 eur a zároveň obligatórne podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov.

Oproti názoru okresného súdu však dospel krajský súd k záveru, že trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov je v danom konkrétnom prípade neprimerane prísny a je toho názoru, že pri ukladaní tohto druhu trestu prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. v zmysle známeho stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného z odpisu registra trestov mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný má jeden záznam pre odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/77/2007 zo dňa 8. 6. 2007, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 20 mesiacov, ktorý vykonal dňa 21. 9. 2007.

Z výpisu z evidenčnej karty vodiča je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil doposiaľ 12 priestupkov na úseku dopravy, ktoré však neboli spáchané pod vplyvom alkoholu, či inej návykovej látky.

Z charakteristiky zamestnávateľa SCM, s.r.o. vyplynulo, že obžalovaného externe zamestnáva od roku 2019 ako servisného technika špecifických zariadení, ktoré fungujú v nonstop prevádzke s tým, že pre výkon tejto práce je nevyhnutné vodičské oprávnenie. Prácu vykonáva zodpovedne, bez pracovných pochybení.

Obžalovaný je ženatý, je otcom dvoch maloletých detí a jeho manželka je t. č. na rodičovskej dovolenke.

Niet žiadnych pochybností o tom, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a že pre uloženie trestu zákazu činnosti sú splnené všetky zákonné predpoklady.

Je síce pravdou, že obžalovaný bol raz trestne stíhaný a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti. Ten však vykonal už v roku 2007 s tým, že tento trest zákazu činnosti mu bol uložený za nedbanlivostný trestný čin. Rovnako je tak pravdou, že obžalovaný má 12 priestupkov na úseku dopravy, tieto však neboli spáchané pod vplyvom alkoholu, či iných návykových látok.

Keďže obžalovaný sa konania, ktoré je predmetom posudzovania tejto trestnej veci dopustil prvýkrát, k svojmu konaniu sa priznal a aj ho úprimne oľutoval, zamestnávateľ ho hodnotí kladne a je otcom dvoch maloletých detí, pričom jeho manželka je t. č. na rodičovskej dovolenke a teda bremeno zabezpečenia rodiny je na jeho osobe, dospel krajský súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby k záveru, že je analogicky namieste aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a teda mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v zmysle citovaného stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016.

Preto krajský súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti pri zákonnej sadzbe trestu zákazu činnosti vo výmere 1 až 10 rokov uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vo výmere 8 mesiacov s tým, že takto uložený trest spĺňa v danom prípade všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.